

Δικαστῶν κ' Ἐισαγγαλέων ἀπ' ἑδῶ κ' ἔκει τρεχόντων,
καὶ πολλαῖς δουλείαις ἐχόντων
μὲ σπιούνους διαφόρους,
καὶ μ' ἐκείνους καὶ μ' αὐτοὺς,
ποῦ δὲν ἔχουν ἀρκετοὺς
τῆς σαχλοζῆς τοὺς πόρους.

Οὐκοῦν τούτων συμβαίνοντων,
ἀλλὰ κ' ἄλλων γενομένων,
καὶ πολλῶν παραπεινῶντων
καὶ συχνὰ πιεζομένων
νὰ προσφεύγουν πότε πότε 'στὸ κρυφὰ κατασκοπεύειν
κ' ἐπιωσθητοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας θεραπεύειν.

Βλέποντος κ' ἔμοῦ σὺν ἄλλοις,
βλάστημα τῆς Ρωμηοσύνης,
πῶς κατάσκοπος ἀν γίνης
κάτι τί 'μπορεῖς νὰ βγάλῃς.

Τότε πᾶ θὰ παραιτήσης πᾶσαν Ἱερεμιάδα,
τότε θάχῃς ἀμοιᾶς,
καὶ ἔμπορεῖς τὴν ἐβδομάδα
πεντακόσσις νὰ τραβᾷς.

Τούτων, Περικλῆ, συμβάντων
πρὸς χαρὰν ἡμῶν καὶ πάντων,
πάει τώρα κ' ἡ Βουλή,
μέλις ἦλθε μὲ μεγαλό,
καὶ πατέρες μας καλοὶ
φεύγουν, πᾶνε 'στὸ καλό.

Κ' ὁ Περικλῆς βαρυσηχῶν δε ἀπολύτων μετοχῶν.

Π.—Κ' ἔμοῦ σὺν ἄλλοις βλέποντος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ
πῶς κατασκόπων φαίνεται καὶ σπιουνιάς πληθώρα,
κ' ἐν ταύτῃ μόνον ζῆσονται τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς,
ποῦ προσανατολιζόντα ἰπρὸς πλοῦτη καὶ τιμᾶς.

Ἐν τούτοις ὁμοῦ θέλοντος κ' ἔμοῦ τοῦ ἕυλανθρώπου
νὰ παίξω τώρα πρόσωπον σπουδαίου κατασκόπου,
μήπως μὲς 'στ' ἄμτρα δαινὰ
τῆς γῆς τῆς ἀρουραίας
μοῦ δώσουν τίποτε λιανὰ
καὶ πάρω λίγω κρέας.

Θυλευομένου κατ' αὐτὰς
πῶς πρέπει καὶ μὲ Πρεσβευτὰς
ν' ἀνοίξω κάπως σχέσεις.

Μήπως 'στὸν τρέχοντα καιρὸν
διορθωθῆ πρὸς τὸ παρὸν
ἢ θλιβερά μου θέσις.

Βλέποντος σήμερα κ' ἔμοῦ
πῶς δίχως σπιουνιά

θὰ μείνω σκέλεθρον λιμοῦ
σὲ τούτῃ τὴν γωνιά.

Θέλοντος τῶρ 'ἀναφανδὸν
κ' ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ
μέλους κ' ἐγὼ προπαγαυθῶν
νὰ γίνω, βρὲ Μπουρδούση.

Κ' ἔμοῦ ποθοῦντος δηλαδὴ
μετὰ τινῶν καὶ μερικῶν
τῆς σπιουνιάς ἐγκρίτων.

Νὰ γίνω τώρα τὸ κλειδί
σπουδαίων κρυπτογραφικῶν
καὶ τῶσαν ἀπορρήτων.

Οὐκοῦν καὶ τῶσας συμβουλάς
ἀκοῦντος προθύμως
γνωστῶν κ' ἀγνώστων μου καλὰς,
ποῦ σκέπτονται φρονίμως.

Κυριάζοντος καμώματα
καὶ πόσαις καὶ κορδώματα
καμπόσων φουσκωμένων.

Κ' ἐμπρὸς ἀσήμων καὶ γαζῶν
καὶ πρὸ μεγάλων Τραπεζῶν
πηγανοερχομένων.

Γνωρίζοντος πῶς ἐξ αὐτῶν πολλοὺς τοὺς δῆρον' ἢ ψόρα
κ' ἀκρόμῃ χθὲς ἐτρώγαμε φακὴ μὲ τὸ πηροῦν,
καὶ λέγοντος καθ' ἑαυτὸν: γὰ νὰ φουσκάνουν τώρα,
ποῦς ξέρεῖ μήπως Πρεσβειῶν ἐχρησίθεσαν σπιουνοί.

Συλλήψαν νυχθημερὸν
καμπόλλων γενομένων,
καὶ μυστηρίων φοβερῶν
κ' ἀφάτων τελομένων.

Κ' ἐνθ, κεφάλαι φαλακρή,
δροῦν καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ
σπιουνοὶ καὶ σπιουναροί.

Πᾶν κ' οἱ πατέρες τῆς Βουλῆς,
πᾶνε κ' οἱ Τοῦρκ' οἱ προσφιλεῖς,
στηρίγματα τοῦ Γούναρη.

Ἔργα Βουλῆς ἀνάματα,
ἐξ ἡμερῶν μαλλώματα
καὶ ξένοιαστα ξαπλώματα.

Μὰ τοῦ λοιποῦ τρεχάματα
σὲ δρόμους κ' Ἰπουργεῖα,
καὶ διήμερος ἀργία.